

Andreea Ciocâlteu • Robert Florea • Cristina Gunea
Mădălina Radu • Aurelia Stănculescu

EDUCAȚIE SOCIALĂ

Manual pentru clasa a V-a

V

Andreea Ciocâlteu • Robert Florea • Cristina Gunea
Mădălina Radu • Aurelia Stănculescu

EDUCATIE SOCIALĂ

Manual pentru clasa a V-a

Cuprins

COMPETENȚE GENERALE/ COMPETENȚE SPECIFICE	DOMENII DE CONȚINUT/ CONȚINUTURI	TITLUL LECȚIEI	NUMĂRUL PAGINIIL
Introducere. Ce este educația socială?			7-8
Capitolul I. Întrebări, argumente, opinii			9
1. Raportarea critică la fapte, evenimente, idei, proceze din viața personală și a diferitelor grupuri și comunități, prin utilizarea unor achiziții specifice domeniului social <ul style="list-style-type: none"> 1.1. Manifestarea interesului pentru formularea de întrebări cu privire la propriile drepturi și responsabilități 1.2. Formularea unor opinii, explicații, argumente simple pentru promovarea propriilor drepturi și responsabilități 1.3. Raportarea critică la opinioare, explicațiile și argumentele formulate de alte persoane în contextul unor dezbateri privind asigurarea și promovarea drepturilor copilului 	Formularea de întrebări <ul style="list-style-type: none"> - Capacitatea de a ne mira; valoarea întrebărilor - de ce nu luăm totul ca fiind cunoscut. - Formularea întrebărilor; cui putem adresa întrebări și modalități alternative de a formula întrebări. Argumentarea unui punct de vedere personal <ul style="list-style-type: none"> - Fapte și opinii - Susținerea părerii/opiniei proprii - Formularea răspunsurilor, modalități alternative de a formula răspunsuri - Schimbul de opinii. Compararea opinioarelor - De ce avem nevoie de argumente - Condiții pentru acceptarea unui argument formulat de o altă persoană - Stereotipuri și prejudecăți - Persuasiunea 	1.1. Formularea de întrebări 1.2. Argumentarea – un punct de vedere personal 1.3. Opinia personală. Schimbul de opinii 1.4. Stereotipuri și prejudecăți. Persuasiunea Recapitulare Evaluare	10-11 12-13 14-15 16-17 18-19 20
Capitolul II. Drepturi și responsabilități ale copilului			21
1. Raportarea critică la fapte, evenimente, idei, proceze din viața personală și a diferitelor grupuri și comunități, prin utilizarea unor achiziții specifice domeniului social <ul style="list-style-type: none"> 1.1. Manifestarea interesului pentru formularea de întrebări cu privire la propriile drepturi și responsabilități 1.2. Formularea unor opinii, explicații, argumente simple pentru promovarea propriilor drepturi și responsabilități 1.3. Raportarea critică la opinioare, explicațiile și argumentele formulate de alte persoane în contextul unor dezbateri privind asigurarea și promovarea drepturilor copilului 2. Cooperarea pentru realizarea unor activități și pentru investigarea unor probleme specifice diferitelor grupuri și comunități, prin asumarea unor valori și norme sociale și civice <ul style="list-style-type: none"> 2.1. Formularea unor probleme care vizează drepturile copilului, ca punct de plecare în rezolvarea lor 2.2. Identificarea, prin lucru în echipă, a unor măsuri de intervenție posibile pentru cazuri semnalate de încălcare a drepturilor copilului sau de promovare a acestora 3. Participarea responsabilă la luarea decizilor prin exercitarea spiritului de inițiativă și întreprinzător, respectiv prin manifestarea unui comportament social, civic și economic activ <ul style="list-style-type: none"> 3.1. Exercitarea drepturilor și a responsabilităților în luarea unor decizii personale și de grup, în condițiile respectării drepturilor celuilalt 3.2. Participarea la decizii de grup privind implicarea în promovarea și apărarea propriilor drepturi 	Drepturi și responsabilități ale copilului Convenția ONU cu privire la drepturile copilului <ul style="list-style-type: none"> - Principii generale ale convenției: prioritatea intereselor copilului, non-discriminarea, participarea copiilor la problemele care îi privesc. - Drepturi ale copilului; responsabilități asociate acestora - Exemplificarea unor drepturi în contexte concrete - de exemplu, dreptul la identitate, dreptul la familie, dreptul la educație, dreptul la joc și activități recreative, dreptul la protecție împotriva violenței, abuzului și exploatarii, dreptul la securitate și protecție socială, protecția mediului-condiție a vieții. - Corelarea drepturilor cu responsabilitățile asociate Modalități de exercitare a drepturilor și de asumare a responsabilităților <ul style="list-style-type: none"> - Copiii, promotorii ai propriilor drepturi - Școala ca spațiu de exprimare/exercitare/asumare de către copii a drepturilor și responsabilităților 	2.1. Convenția ONU cu privire la drepturile copilului. Istoric. Principii generale 2.2. Dreptul la identitate 2.3. Dreptul la familie 2.4. Dreptul la educație 2.5. Dreptul la sănătate 2.6. Dreptul la protecție împotriva violenței, abuzului și exploatarii 2.7. Dreptul la asistență socială 2.8. Dreptul la odihnă și vacanță 2.9. Dreptul la viață privată 2.10. Dreptul la opinie și la liberă exprimare 2.11. Dreptul la asociere și libertatea de intrunire pașnică 2.12. Dreptul la un mediu curat 2.13. Modalități de exercitare a drepturilor și de asumare a responsabilităților Recapitulare Evaluare	22-23 24-25 26-27 28-29 30-31 32-33 34-35 36-37 38-39 40-41 42-43 44-45 46-47 48-49 50

Capitolul III. Respectarea, apărarea și promovarea drepturilor copilului

51

	DOMENII DE CONȚINUT/ CONȚINUTURI	TITLUL LECȚIEI	NUMĂRUL PAGINI
<p>1. Raportarea critică la fapte, evenimente, idei, procese din viața personală și a diferitelor grupuri și comunități, prin utilizarea unor achiziții specifice domeniului social</p> <p>1.2. Formularea unor opinii, explicații, argumente simple pentru promovarea propriilor drepturi și responsabilității</p> <p>2. Cooperarea pentru realizarea unor activități și pentru investigarea unor probleme specifice diferitelor grupuri și comunități, prin asumarea unor valori și norme sociale și civice</p> <p>2.2. Identificarea, prin lucru în echipă, a unor măsuri de intervenție posibile pentru cazuri semnalate de încălcare a drepturilor copilului sau de promovare a acestora</p> <p>3. Participarea responsabilă la luarea deciziilor prin exercitarea spiritului de inițiativă și întreprinzător, respectiv prin manifestarea unui comportament social, civic și economic activ</p> <p>3.1. Exercitarea drepturilor și a responsabilităților în luarea unor decizii personale și de grup, în condițiile respectării drepturilor celuilalt</p> <p>3.2. Participarea la decizii de grup privind implicarea în promovarea și apărarea propriilor drepturi</p>	<p>Respectarea, apărarea și promovarea drepturilor copilului</p> <p>Respectarea și apărarea drepturilor copiilor. Categorii de copii în situații de risc și/sau cerințe educative speciale (copii din medii dezavantajate socio-economic, copii cu dizabilități, copii care aparțin unor minorități, copii din mediu rural)</p> <p>Instituții guvernamentale, interguvernamentale și neguvernamentale cu rol în respectarea, apărarea și promovarea drepturilor copiilor</p> <ul style="list-style-type: none"> - Instituții guvernamentale: rolul statului, securitate și protecție socială - Organizații interguvernamentale și neguvernamentale; rolul societății civile. 	<p>3.1. Copii aflați în situații de risc</p> <p>3.2. Instituții guvernamentale cu rol în respectarea, apărarea și promovarea drepturilor copilului</p> <p>3.3. Organizații interguvernamentale și neguvernamentale cu rol în respectarea, apărarea și promovarea drepturilor copilului</p> <p>Recapitulare</p> <p>Evaluare</p>	<p>52-53</p> <p>54-55</p> <p>56-57</p> <p>58-59</p> <p>60</p>

Capitolul IV. Propuneri de proiecte educaționale

61

<p>1. Raportarea critică la fapte, evenimente, idei, procese din viața personală și a diferitelor grupuri și comunități, prin utilizarea unor achiziții specifice domeniului social</p> <p>1.2. Formularea unor opinii, explicații, argumente simple pentru promovarea propriilor drepturi și responsabilității</p> <p>1.3. Raportarea critică la opinii, explicații și argumentele formulate de alte persoane în contextul unordezbatere privind asigurarea și promovarea drepturilor copilului</p> <p>2. Cooperarea pentru realizarea unor activități și pentru investigarea unor probleme specifice diferitelor grupuri și comunități, prin asumarea unor valori și norme sociale și civice</p> <p>2.1. Formularea unor probleme care vizează drepturile copilului, ca punct de plecare în rezolvarea lor</p> <p>2.2. Identificarea, prin lucru în echipă, a unor măsuri de intervenție posibile pentru cazuri semnalate de încălcare a drepturilor copilului sau de promovare a acestora</p> <p>2.3. Realizarea, în echipă, a unui proiect de promovare a drepturilor copiilor pentru investigarea/soluționarea unor probleme specifice</p> <p>3. Participarea responsabilă la luarea deciziilor prin exercitarea spiritului de inițiativă și întreprinzător, respectiv prin manifestarea unui comportament social, civic și economic activ</p> <p>3.1. Exercitarea drepturilor și a responsabilităților în luarea unor decizii personale și de grup, în condițiile respectării drepturilor celuilalt</p> <p>3.2. Participarea la decizii de grup privind implicarea în promovarea și apărarea propriilor drepturi</p>	<p>Proiectul educațional</p> <p>Elaborarea și derularea unui proiect educațional pentru promovarea unui/ unor drepturi ale copilului</p> <ul style="list-style-type: none"> - Alegerea temei - Elaborarea fișei de proiect - Derularea proiectului propus - Evaluarea proiectului propus 	<p>Revista Vocea Copiilor</p>	<p>62-63</p> <p>64-65</p> <p>66-67</p> <p>68-69</p>
---	--	-------------------------------	---

Anexă. Convenția ONU cu privire le Drepturile Copilului

70-79

Educația este o activitate socială orientată spre pregătirea pentru viață a generațiilor tinere.

Oameni célébri vorbesc de pe educație ca fiind una dintre cele mai importante acțiuni umane.

„Adevăratul scop al educației este să aducă un om în starea de a pune mereu întrebări.“

(Episcopul Mandell Creighton)

„Educația reprezintă un mai bun gardian al libertății decât o copleșitoare armată.“

(Edward Everett)

„Educația face oamenii ușor de condus, dar greu de influențat; ușor de guvernă, dar greu de înrobit.“ (Peter Brougham)

Educația socială este una dintre forme de educație care ne definește ca ființe umane înzestrate cu inteligență și cu cele mai complexe modalități de comunicare cunoscute.

Exemple de forme ale educației

- educație estetică
- educație tehnică
- educație muzicală
- educație plastică
- educație fizică
- educație moral-civică
- educație socială
- educație financiară
- educație pentru sănătate
- educație pentru diversitate
- educație ecologică

Educația socială, alături de multe alte forme ale educației, este acel instrument prin care fiecare dintre noi va putea înțelege că:

- Este foarte important să facem distincția între adevar și neadevar, între informații bazate pe lucruri sau evenimente reale și zvonuri sau opinii transmise cu intenții ascunse.
- Trebuie să ne cunoaștem drepturile și responsabilitățile pe care le avem atât în calitate de copii, cât și în calitate de adulți, mai târziu.
- Este important să ne informăm permanent despre lucrurile sau evenimentele din jurul nostru.

Să ne reamintim!

- Amintește-ți care sunt drepturile copilului despre care ai învățat în clasa a IV-a! Prezintă-le!
- Pentru fiecare drept enumerat identifică responsabilitatea pe care acesta o presupune.
- Prezintă situații în care ai avut ocazia să-ți exerciți drepturile.

DREPTURI ȘI RESPONSABILITĂȚI

În acest an școlar vei avea ocazia să află informații noi despre drepturile tale și ale celorlalți, întrebând, argumentând, făcând schimb de opinii cu colegii și profesorii tăi.

Ce voi fi capabil să fac?

- Să adresez întrebări astfel încât să primesc răspunsuri detaliate
- Să formulez argumente pro și contra
- Să fac diferență între fapte și opinii
- Să-mi susțin un punct de vedere argumentat
- Să accept diversitatea opiniilor
- Să identific stereotipuri și prejudecăți

Ce termeni voi reține?

- Argument
- Opinie
- Stereotip
- Prejudecată
- Persuasiune

PROIECT EDUCAȚIONAL

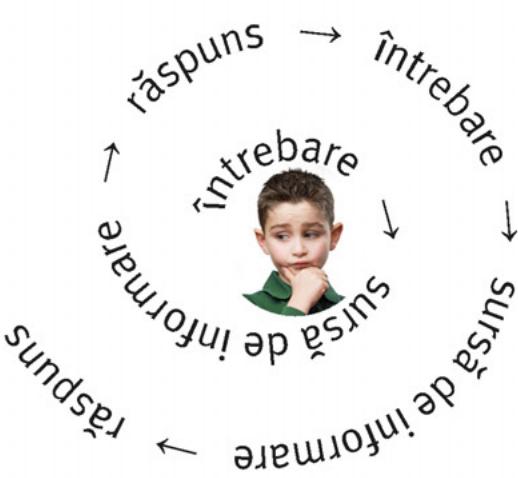
Descoperă în capitolul 4 sugestii de proiecte educaționale.

1.1. Formularea de întrebări

- Cum a aflat Vlad ce este CNP-ul?
- Pe cine a întrebat Vlad?
- În ce situații formulăm întrebări?
- Cum formulăm întrebări?
- Pe cine întrebăm?

LUCRĂM ÎN ECHIPĂ

Analizați următoarea afirmație:

„Important este să nu te oprești niciodată din a-ți pune întrebări.”
 (Albert Einstein)

Prezentați-le colegilor rezultatul analizei echipei voastre.

Citește textul și răspunde la întrebările alăturate.

Vlad este cu mama și cu tatăl lui la Direcția Generală de Pașapoarte. Vor pleca în concediu în afara țării și au nevoie de pașapoarte. Vlad are 10 ani și este foarte curios. Părinții completează formularele necesare eliberării pașapoartelor. În formulare, părinții completează CNP-ul lui Vlad. Acesta este nedumerit și întreabă:

- Ce este CNP-ul?
- Cine mi-a dat un cod numeric personal?
- De ce avem nevoie de CNP?
- Cum au fost alese cifrele?
- Când am primit acest cod?
- Unde merg părinții pentru a obține CNP-ul copiilor?
- De ce sunt diferite CNP-urile noastre? continuă Vlad cu întrebările.

Părinții îi explică lui Vlad că fiecare persoană din România primește, la naștere, un cod numeric personal, unic, care face parte din elementele identității sale. Discuția continuă până când Vlad află tot ceea ce îl interesează.

DESCOPERĂ INFORMAȚII NOI

În fiecare zi aflăm lucruri noi. Oamenii își manifestă curiozitatea adresând întrebări.

Rolul întrebărilor este acela de a obține, prin intermediul răspunsurilor, informații noi, utile, de a completa și de a le clarifica pe cele pe care le ai deja.

Întrebările pot fi închise sau deschise.

Întrebările închise vizează răspunsuri scurte, formate dintr-un cuvânt sau două.

Exemplu: Mergi astăzi în parc?

Mergem cu rolele sau cu bicicletele?

Întrebările deschise cer răspunsuri mai detaliate.

Exemplu: Cum îți-ar plăcea să ne petrecem după-amiază?

De ce îți-a plăcut filmul pe care l-am văzut?

Orice răspuns este prilej de noi întrebări. Răspunsul trebuie să ofere informații clare și precise referitoare la întrebarea adresată. Când răspunsurile primite sunt incomplete, poți adresa întrebări suplimentare sau poți consulta alte surse (profesori, alți adulți, colegi, bibliotecă, internet etc.).

Alina nu a venit la școală de 3 zile. Colegii sunt îngrijorați. Se hotărăsc să meargă acasă la ea pentru a afla ce s-a întâmplat.

- În grupuri de câte 4, vă veți atribui rolul Alinei și al colegilor ei. Ce întrebări îi veți adresa?
- Un reprezentant al fiecărui grup va prezenta celorlați întrebările adresate Alinei.
- Analizați întrebările formulate, precum și răspunsurile obținute. Ce ați observat? În ce situații ați obținut mai multe informații? Cum au fost formulate întrebările la care ați obținut răspunsuri detaliate?

REFLECTEAZĂ ȘI APLICĂ

- Identifică întrebările închise și întrebările deschise din lista de mai jos.
 - Crezi că această disciplină este o continuare a materiei Educație Civică din clasa a IV-a?
 - De ce?
 - Cum ţi-ar plăcea să se desfășoare orele de Educație Socială?
 - Ştii ce drepturi ai?
 - Care sunt acestea?
 - Ești interesat să afli mai multe informații despre drepturile tale?
- Transformă întrebările închise în întrebări deschise, conform modelului. Continuă pe caiet completarea tabelului.

RETINE!

Formularea întrebărilor te ajută să îți completezi cunoștințele și să afli lucruri noi, cât mai exacte, despre subiectul care te interesează. Cu cât utilizezi mai des întrebări deschise, cu atât vei primi mai multe informații.

Întrebare închisă

Vrei să afli mai multe informații despre drepturile tale?

Întrebare deschisă

Care sunt drepturile mele?

Crezi că este necesar să respecti regulile de politețe?

Unde pot afla mai multe informații despre drepturile mele?

Crezi că este necesar să ascultă și să părerea celorlați?

De când pot beneficia de drepturile mele?

Avem responsabilități la școală?

De ce au fost create/scrisse aceste drepturi?

Cine veghează la respectarea drepturilor mele?

- Exprimă-ți părerea despre una dintre afirmațiile de mai jos:

**Să întrebi e o rușine de moment, să nu întrebi
e o rușine de o viață. (Haruki Murakami)**

Cine întreabă câștigă.

1.2. Argumentarea – un punct de vedere personal

„Nu ridică vocea! Susține cu argumente!”

(Desmond Tutu)

LUCRĂM ÎN ECHIPĂ

Răspundeți la întrebarea:

Este de dorit ca elevii să poarte o uniformă personalizată a școlii?

În funcție de răspunsurile voastre (DA/NU), prezentați-le celorlalți colegi argumentele.

...să exprimăm gânduri și sentimente față de situații și persoane.

Oamenii comunică în multe moduri. Adesea comunicăm verbal. Cuvintele sunt instrumentele pe care le folosim în scopul transmiterii unor mesaje către ceilalți. Pentru a fi înțelese de către aceștia, mesajele trebuie să fie clare și complete. Totodată, este necesar ca mesajele să fie și convingătoare.

- Citește și analizează următoarele două mesaje:
 - Dinozaurii au trăit cu mult timp în urmă.*
 - Dinozaurii au apărut în urmă cu 220 de milioane de ani, conform cercetărilor realizate de către paleontologi.*
- Care este diferența dintre cele două mesaje?

Oamenii acceptă mai ușor mesajele care sunt argumentate, adică sunt clare, complete și au la bază o explicație, o dovedă, o demonstrație.

Argumentul reprezintă o demonstrație sau o dovedă care vine în sprijinul unei opinii și are rolul de a clarifica mesajul transmis.

Ne putem susține un punct de vedere dacă acesta este argumentat.

DESCOPERĂ INFORMAȚII NOI

- În echipe de câte 4, găsiți argumente pentru următoarele afirmații:

- Educația este necesară pentru a avea o profesie.*
- Lipsa odihnei poate conduce la îmbolnăvirea organismului.*

Prezentați-le celorlalți colegi argumentele identificate de către echipa voastră. Găsiți elementele comune din argumentările voastre.

Indiferent care sunt argumentele celorlalți, este necesar să nu ne grăbim niciodată să îi judecăm pe oameni pentru ceea ce cred, ci să încercăm să discutăm, având grijă să înțelegem și alte puncte de vedere.

Argumentele ne ajută...

...să ne atingem un obiectiv în comunicare.

...să ne facem cunoscut punctul de vedere.

...să ne clarificam atât nouă, cât și celorlalți punctele de vedere pe care le transmitem.

- 1.** Transcrie în caiet și completează enunțurile.
 - a) este un mijloc prin care se susține sau se demonstrează un punct de vedere.
 - b) Scopul argumentării este de a partenerul de discuție de valabilitatea opiniei tale.
 - c) Argumentul reprezintă o

- 2.** Redactează, în numele clasei tale, o scrisoare către conducerea școlii în care îneviți, prin care soliciți ca, în timpul pauzelor, să se pună muzică la difuzoare. Folosește cât mai multe argumente pro.

- 3.** Găsește argumente pro și contra pentru enunțul:
Este mai bine ca programul școlar să se desfășoare după-amiaza.

- 4.** Analizează imaginile de mai jos. Creează dialoguri pentru fiecare dintre acestea, prin care personajele își argumentează alegerile și acțiunile.

RETINE!

În viața de zi cu zi, argumentarea este foarte importantă deoarece te ajută să descrii, să explici, să demonstrezi și să îi convingi pe ceilalți.

Explicații suplimentare

Prejudiciu – pagubă, daună; știbire a reputației, a prestigiului cuiva.

Oamenii comunică, iar atunci când fac acest lucru își exprimă gândurile, sentimentele, dorințele, experiențele trăite, primesc și oferă informații, își exprimă opinii.

DESCOPERĂ INFORMAȚII NOI

„Opinia este de obicei ceva ce au oamenii atunci când le lipsesc informațiile detaliate.“ (Idries Shah)

A formula o opinie înseamnă a exprima liber ceea ce gândești, ce simți sau ce idei ai despre un fapt, un obiect sau o persoană. Pe scurt, opinia este părerea ta despre ceva. Ea trebuie formulată astfel încât să nu jignească sau să aducă prejudicii persoanei căreia îi este adresată.

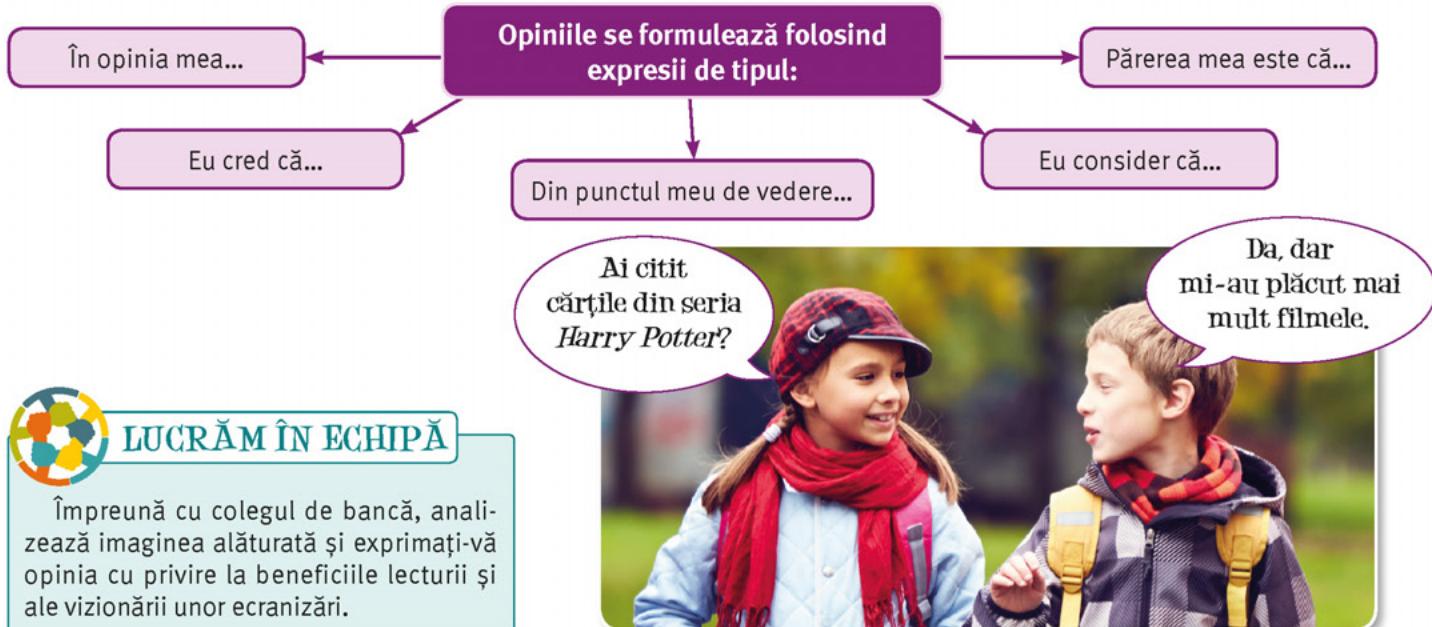
Atunci când ne exprimăm cu privire la ceva, este bine să facem distincția dintre opinie și fapt. Opinia reprezintă o părere, iar un fapt este ceva ce se poate demonstra.

Un fapt: Ai ochii verzi.

O opinie: Oamenii cu ochii verzi sunt mai frumoși decât oamenii cu ochii căprui.

Față de același fapt, oamenii pot avea opinii diferite.

Schimbul de opinii reprezintă o formă de comunicare între două sau mai multe persoane pe o anumită temă. Schimbul de opinii este important deoarece este un mod prin care putem lua cele mai bune decizii. Este recomandat ca opiniile să fie susținute de argumente.

LUCRĂM ÎN ECHIPĂ

Împreună cu colegul de bancă, analizează imaginea alăturată și exprimați-vă opinia cu privire la beneficiile lecturii și ale vizionării unor ecranizări.

- Analizează răspunsurile oferite de copii în imaginea de mai sus. Ce observi?
- Care dintre următoarele afirmații reprezintă un fapt și care reprezintă o opinie?
 - Vacanțele reușite sunt cele petrecute la munte.
 - Ioana are un frate mai mare.
 - Capitala României este București.
 - Tatăl meu face cele mai frumoase fotografii.
- Transcrie și completează enunțurile.
 - Nu poți schimba un , poți schimba o
 - pot fi dovedite.
 - Ceea ce crezi despre un anumit lucru reprezintă o
 - Orice opinie trebuie susținută cu
- Scrie în caiet câte un fapt și câte o opinie despre fiecare dintre cuvintele următoare: *familie, școală, prieteni*.

Exemplu:

Fapt: Este considerat **copil** orice persoană sub 18 ani.
Opinie: Prietenul meu este cel mai frumos **copil**.

- Formulează o opinie personală despre numărul de ore pe care îl petreci zilnic la școală.
 - Susține-ți opinia cu două argumente.
 - Fă schimb de opinii cu colegul tău de bancă.
 - Comparați-vă opiniiile. Ce observați?

RETINE!

Oamenii au dreptul să își exprime opinile.

Față de același fapt, oamenii pot avea opinii diferite!

Acceptă diferența de opinii!

Explicații suplimentare

Stereotip (cuvânt din limba greacă) – *stereos* (dur, solid) și *typos* (amprentă, model).

Discriminarea este rezultatul gândirii în stereotipuri și prejudecăți.

LUCRĂM ÎN ECHIPĂ

Împreună cu colegul de bancă, dă exemple de perechi de stereotip–prejudecată.

Prin **stereotip** oamenii înțeleg o idee fixă pe care o au despre cineva sau ceva.

În trecut, acest termen era folosit în domeniul tipografic și semnifica o imprimare.

Stereotipurile fac parte din moștenirea noastră culturală. Ele se transmit de-a lungul timpului ca și tradițiile și obiceurile.

Exemplu: *Toți doctorii scriu indescifrabil.*

Toate ceasurile elvețiene sunt perfecte.

DESCOPERĂ INFORMAȚII NOI

Analizând exemplele de mai sus, se observă că un stereotip reprezintă o generalizare a unei caracteristici.

- Dă exemple de stereotipuri pe care le-ai auzit acasă, la școală, în grupul de prieteni, la televizor.

Prejudecata reprezintă o idee preconcepută (și adesea eroană) pe care cineva o are despre un lucru, preluată, de obicei, fără cunoașterea acestuia.

Prejudecata este o părere fără judecată. (Voltaire)

Prejudecățile sunt, de cele mai multe ori, rezultatul modului în care am fost educați.

Exemplu: *Dacă plâng înseamnă că sunt slab.*

Dacă sunt bun la matematică înseamnă că sunt deștept.

Prejudecățile față de oameni se referă, în general, la diferențele dintre ei: rasă, culoarea pielii, religie, etnie, înfățișare, gen etc.

Prejudecățile ne împiedică să experimentăm, să descorezim lucruri noi, să spunem ce gândim, să ne exprimăm aşa cum simtим, să cunoaștem oameni noi.

- Citește și exprimă-ți opinia!

Bunul simț este suma prejudecăților dobândite până la vîrstă de 18 ani. (Albert Einstein)

Relația stereotip–prejudecată

Stereotipul este ideea fixă pe care o avem despre ceva sau despre cineva, iar prejudecata exprimă modul de a ne comporta sub influența stereotipului.

Exemplu: *Femeile nu sunt buni conducători auto.* (stereotip)

Nu mă urc într-o mașină condusă de o femeie. (prejudecată)